DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

15. september 2011 *

I sag C-138/10,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) ved afgørelse af 8. marts 2010, indgået til Domstolen den 15. marts 2010, i sagen:

DP grup EOOD

mod

Direktor na Agentsia »Mitnitsi«,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, og dommerne J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, M. Ilešič (refererende dommer) og M. Berger,

* Processprog: bulgarsk.

generaladvokat: P. Cruz Villalón
justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. marts 2011,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Direktor na Agentsia »Mitnitsi« ved V. Tanov, S. Valkova, N. Yotsova og S. Yordanova, som befuldmægtigede

— den bulgarske regering ved E. Petranova og T. Ivanov, som befuldmægtigede

— den tjekkiske regering ved M. Smolek og V. Štencel, som befuldmægtigede

— den spanske regering ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget

— den nederlandske regering ved C. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved P. Mihaylova og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 9. juni 2011,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4, nr. 5), artikel 8, stk. 1, første led, og artikel 62, 63 og 68 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 (EUT L 363, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem DP grup EOOD (herefter »DP grup«) og Direktor na Agentsia »Mitnitsi« (direktøren for toldmyndigheden) vedrørende en appel, som dette selskab har iværksat med påstand om annullation af en toldangivelse, der er udfærdiget for selskabet.

Retsforskrifter

Toldkodeksen

3 Sjette betragtning til toldkodeksen er affattet som følger:

»[A]f hensyn til udenrigshandelens store betydning for Fællesskabet bør toldformaliteter og toldkontrol undgås eller i det mindste begrænses mest muligt.«

4 Toldkodeksens artikel 4 bestemmer:

»I denne kodeks forstås ved:

[…]

5) afgørelse: enhver forvaltningsakt vedrørende toldforskrifter, hvorved der tages stilling til et konkret tilfælde, og som har retsvirkning for en eller flere personer, hvis identitet kendes eller kan fastslås; dette udtryk omfatter bl.a. en bindende oplysning i henhold til artikel 12

[…]

17) toldangivelse: den handling, ved hvilken en person i behørig form og efter de foreskrevne regler tilkendegiver at ville angive en vare til en bestemt toldprocedure

[…]«

5 Toldkodeksens artikel 59, stk. 1, fastsætter:

»For alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, skal der indgives en angivelse til den pågældende toldprocedure.«

6 Toldkodeksens artikel 62 bestemmer:

»1. Skriftlig angivelse foretages på en formular, der er i overensstemmelse med den med henblik herpå fastlagte officielle model. Angivelsen skal være underskrevet og indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

2. Med angivelsen skal følge samtlige dokumenter, som er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.«

7 Det følger af toldkodeksens artikel 63, at:

»Angivelser, der opfylder betingelserne i artikel 62, antages straks af toldmyndighederne, hvis de varer, angivelserne vedrører, frembydes for toldvæsenet.«

8 Toldkodeksens artikel 66 er affattet som følger:

»1. Klarereren kan anmode toldmyndighederne om at erklære en allerede antaget angivelse ugyldig, hvis han fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse, eller at varens henførsel under den toldprocedure, den er angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

Har toldmyndighederne underrettet klarereren om, at de agter at foretage en undersøgelse af varerne, kan anmodningen om at få angivelsen erklæret ugyldig først godtages, når denne undersøgelse har fundet sted.

2. Angivelsen kan ikke erklæres ugyldig efter varernes frigivelse, bortset fra i de efter udvalgsproceduren fastsatte tilfælde.

3. At en angivelse [er] ugyldig, berører ikke anvendelsen af gældende straffebestemmelser.«

9 Toldkodeksens artikel 68 bestemmer:

»Toldmyndighederne kan til verificering af de angivelser, som de har antaget, foretage:

a) en dokumentkontrol, som omfatter selve angivelsen og de vedlagte dokumenter. De kan i rimeligt omfang kræve, at klarereren fremlægger andre dokumenter, for at de kan verificere, at oplysningerne på angivelsen er rigtige

b) en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller dybtgående kontrol.«

10 Toldkodeksens artikel 71 bestemmer:

»1. Resultatet af verifikationen af angivelsen tjener som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, varerne henføres under.

2. Er der ikke foretaget verifikation af angivelsen, tjener oplysningerne på angivelsen som grundlag for anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser.«

Gennemførelsesforordningen

11 Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007 (EUT L 62, s. 6, herefter »gennemførelsesforordningen«), bestemmer i artikel 199, stk. 1:

»Med forbehold af eventuel anvendelse af strafferetlige bestemmelser indebærer det, at der til et toldsted indgives en angivelse, som er underskrevet af klarereren eller hans repræsentant, en forpligtelse i henhold til gældende bestemmelser med hensyn til:

— rigtigheden af oplysningerne i angivelsen

— ægtheden af de vedlagte dokumenter,

og

— overholdelse af samtlige forpligtelser, der gælder i forbindelse med henførsel af varerne under den pågældende procedure.«

12 Forordningens artikel 251 bestemmer:

»Som undtagelse fra [told]kodeksens artikel 66, stk. 2, kan en toldangivelse erklæres ugyldig efter varernes frigivelse under følgende omstændigheder:

[…]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13 Den 13. marts 2007 indgav DP grup ved en befuldmægtiget en toldangivelse til Mitnichesko byuro Kremikovtsi (toldkammer Kremikovtsi) for import af varer hidrørende fra Brasilien med betegnelsen »frosne og udbenede kalkunlår, der er behandlet med hvid peber«, med henblik på at bringe disse varer i fri omsætning.

14 Denne toldangivelse blev samme dag antaget af toldmyndigheden. En toldembedsmand underskrev angivelsen og anførte følgende påtegning på bagsiden af dokumentet:

»Kontrol af dokumenterne for rubrik 44 i medfør af artikel 218 i [gennemførelsesforordningen] er gennemført. Varekoden i rubrik 33 svarer til varens betegnelse i rubrik 31 og [De Europæiske Fællesskabers integrerede tarif, som blev indført ved artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1)]. Toldværdien ansat i overensstemmelse

med toldkodeksens artikel 29. Ikke præferencevarer. Betingelserne for samtidig overgang til »frit forbrug og fri omsætning« er opfyldt. Rapport om udførlig toldkontrol i Sofia lufthavn (nr. 120/13.03.2007). På baggrund af mistanke om urigtig toldtarifering blev der udtaget prøver til en laboratorieundersøgelse ved Det Centrale Kemiske Laboratorium […]«

15 I rapport om varekontrol nr. 120/13.03.2007 fremgår det i nr. 13, at den frembudte vares karakter og mængde svarer til det i toldangivelsen anførte, og at der blev udtaget prøver til en laboratorieundersøgelse.

16 Det skyldige importafgiftsbeløb, beregnet på grundlag af den toldposition, som DP grup har angivet, dvs. 22 646,88 BGN, blev indført i den relevante rubrik i toldangivelsen.

17 Den 25. marts 2007 frigav toldmyndigheden den indførte vare.

18 Toldmyndigheden informerede ved skrivelse af 17. april 2007 på grundlag af ekspertudtalelsen DP grup om, at myndigheden var af den opfattelse, at denne vare var tariferet urigtigt, og at dette udgjorde en tilsidesættelse af toldbestemmelserne.

19 Toldmyndigheden opkrævede som følge heraf supplerende beløb, nemlig 49 754,31 BGN i told og 11 293,75 BGN i moms med tillæg af morarenter på disse beløb, og opfordrede DP grup til at betale disse beløb.

20 DP grup anlagde herefter sag ved Administrativen sad Sofia-grad med påstand om annullation af toldangivelsen af 13. marts 2007 med den begrundelse, at de importafgifter med et samlet beløb på 22 646,88 BGN, der er angivet i angivelsen, var beregnet urigtigt.

21 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at DP grup for den forelæggende ret har gjort gældende, at den i hovedsagen omhandlede toldangivelse udgør en forvaltningsakt, der kan anfægtes ved et søgsmål. Det er således dette selskabs opfattelse — samtidig med at det medgiver, at det ikke har anført en korrekt toldposition — at for så vidt som denne toldposition blev accepteret af toldmyndighederne, derved at angivelsen blev underskrevet af toldembedsmanden ved antagelsen af denne angivelse, blev den nævnte toldposition »bekræftet« af disse myndigheder. Toldangivelsen udgør således en viljeserklæring fra disse myndigheders side og medfører såvel rettigheder som pligter for klarereren, hvilket medfører, at angivelsen kan anfægtes.

22 DP grup har til støtte for søgsmålet anført, at den urigtige toldposition, der er anført i den i hovedsagen omhandlede toldangivelse, indebærer, at toldangivelsen er ugyldig. Selskabet har ligeledes gjort gældende, at den told, der blev beregnet på grundlag af den ugyldige angivelse, ikke var i overensstemmelse med formålene med den bulgarske toldlovgivning, og at den som følge heraf skadede DP grup.

23 Administrativen sad Sofia-grad afsagde den 21. juli 2008 en kendelse om, at søgsmålet ikke kunne antages til realitetsbehandling, idet der ikke forelå en anfægtelig forvaltningsakt, eftersom den toldangivelse, der er udfyldt af klarereren og antaget af toldmyndighederne, ifølge denne ret ikke er en akt, der kan gøres til genstand for et søgsmål ved domstolene.

24 DP grup anlagde sag til prøvelse af denne kendelse ved Varhoven administrativen sad (den øverste forvaltningsdomstol), der er af den opfattelse, at den i hovedsagen omhandlede toldangivelse — selv om den er udfyldt af klarereren selv — af de grunde,

der er anført i denne doms præmis 21, udgør en individuel forvaltningsakt, der indiskutabelt berører klarererens interesser. Varhoven administrativen sad, hvis henvisninger vedrørende fortolkningen og anvendelsen af loven i henhold til bulgarsk ret er bindende under sagens videre behandling, har hjemvist sagen til fortsat behandling til den samme sektion af Administrativen sad Sofia-grad.

25 Den forelæggende ret finder, at afgørelsen i hovedsagen afhænger af fortolkningen af de anvendelige EU-retlige bestemmelser på toldområdet, og at den nævnte sag navnlig rejser spørgsmålet om rækkevidden og indholdet af kontrollen med, at toldangivelsen opfylder de betingelser, der er fastsat i toldkodeksens artikel 62, og mere konkret spørgsmålet om, hvorvidt toldmyndighederne inden for rammerne af denne kontrol er forpligtet til at prøve, om den toldposition, som klarereren har angivet, er korrekt.

26 Den forelæggende ret har præciseret, at såfremt toldpositionen angives urigtigt uden efterfølgende berigtigelse i henhold til toldkodeksens artikel 65, kan toldmyndighederne pålægge klarereren en bøde for den begåede overtrædelse af toldbestemmelserne, og de kan navnlig beslaglægge og disponere over varerne efter den i national ret fastsatte procedure. Det er ifølge den forelæggende ret åbenbart, at formålet med det søgsmål, der er indbragt for den, er at undgå skadelige retsfølger for DP grup, som de ovenfor nævnte.

27 Administrativen sad Sofia-grad har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal [toldkodeksens] artikel 63 […] under omstændighederne i hovedsagen fortolkes således, at toldmyndigheden kun er forpligtet til at gennemføre en kontrol af, at toldangivelsen opfylder betingelserne i [kodeksens] artikel 62, idet den blot

foretager en dokumentkontrol i det i [kodeksens] artikel 68 nævnte omfang, og til alene på grundlag af de fremlagte dokumenter at træffe en afgørelse om antagelse af toldangivelsen, hvis der er opstået tvivl om, hvorvidt en vares toldtarifkode er korrekt, og det er nødvendigt med en ekspertudtalelse til fastsættelse af denne kode?

2) Skal toldmyndighedens afgørelse om straks at antage toldangivelsen i medfør af [toldkodeksens] artikel 63 […] under omstændighederne i hovedsagen anses for en toldmyndigheds afgørelse i henhold til […]kodeksens artikel 4, nr. 5), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, første led, herunder med hensyn til det samlede indhold i den afgivne toldangivelse, når der samtidigt foreligger følgende omstændigheder:

a) [T]oldmyndighedens afgørelse om antagelse af toldangivelsen blev alene truffet på grundlag af dokumenter, der blev fremlagt sammen med toldangivelsen.

b) [D]er var i forbindelse med gennemførelsen af den påkrævede kontrol før antagelsen af toldangivelsen tvivl om, at den angivne toldtarifkode for varen var urigtig.

c) [I] forbindelse med gennemførelsen af den påkrævede kontrol før antagelsen af toldangivelsen var de oplysninger om den anmeldte vares indhold, som er af betydning for den korrekte fastsættelse af toldtarifkoden, ufuldstændige.

d) [V]ed kontrollen før antagelsen af angivelsen blev der udtaget en prøve til brug for udarbejdelse af en ekspertudtalelse med henblik på en korrekt fastsættelse af varens toldtarifkode?

3) Skal [toldkodeksens] artikel 63 […] under omstændighederne i hovedsagen fortolkes således, at

a) bestemmelsen tillader, at det efter varens frigivelse anfægtes ved retten, at antagelsen af toldangivelsen var retsstridig, eller således at

b) antagelsen af toldangivelsen ikke kan anfægtes, da antagelsen alene markerer angivelsen af varen til toldmyndighederne og fastsætter det tidspunkt, hvor toldskylden ved indførsel opstår, og den udgør ikke en toldmyndigheds afgørelse vedrørende spørgsmålet om den korrekte tarifering og den told, der skyldes som følge af denne angivelse?«

Om de præjudicielle spørgsmål

28 Det bemærkes, at det inden for rammerne af den procedure, der er indført ved artikel 267 TEUF, udelukkende tilkommer den nationale ret, som tvisten er indbragt for, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (jf. bl.a. dom af 2.4.2009, sag C-459/07, Elshani, Sml. I, s. 2759, præmis 40, og af 16.12.2010, sag C-339/09, Skoma-Lux, Sml. I, s. 13521, præmis 21).

29 Det tilkommer imidlertid Domstolen som led i denne procedure at give den forelæggende ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den. Ud fra dette synspunkt påhviler det Domstolen i givet fald at omformulere de spørgsmål, der forelægges den. Det påhviler endvidere Domstolen at fortolke alle de bestemmelser i EU-retten, som de nationale retter skal anvende for at træffe afgørelse i de for dem verserende tvister, også selv om disse bestemmelser ikke udtrykkeligt er omtalt i de spørgsmål, der forelægges Domstolen (jf. i denne retning dom af 8.3.2007, sag C-45/06, Campina, Sml. I, s. 2089, præmis 30 og 31, af 26.6.2008, forenede sager C-329/06 og C-343/06, Wiedemann og Funk, Sml. I, s. 4635, præmis 45, og af 14.10.2010, sag C-243/09, Fuß, Sml. I, s. 9849, præmis 39).

30 I denne forbindelse fremgår det dels af den forelæggende rets afgørelse, at det søgsmål, som denne ret er forelagt, vedrører annullation af den i hovedsagen omhandlede toldangivelse, og ikke annullation af antagelsen af denne angivelse som sådan. Dels fremgår det af sagens akter, at DP grup har nedlagt påstand om annullation af den nævnte angivelse efter toldmyndighedernes frigivelse af den i hovedsagen omhandlede vare.

31 Under disse omstændigheder ønsker den forelæggende ret med de forelagte spørgsmål at få oplyst, om de EU-retlige bestemmelser på toldområdet skal fortolkes således, at en klarerer for en domstol kan nedlægge påstand om annullation af toldangivelsen vedrørende en vare, efter at toldmyndighederne har frigivet denne vare.

32 Med henblik på besvarelsen af de således omformulerede spørgsmål er det nødvendigt at undersøge arten og rækkevidden af toldangivelsen.

33 Som det følger af toldkodeksens artikel 59, stk. 1, fastslår de EU-retlige bestemmelser princippet om, at der for alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, skal indgives en angivelse.

34 Fastlæggelsen af de forhold, der er nødvendige for anvendelsen af toldbestemmelserne på varer, foretages således ikke på grundlag af toldmyndighedernes konstateringer, men på grundlag af de oplysninger, som klarereren fremlægger.

35 Som det følger af toldkodeksens artikel 4, nr. 17), udgør toldangivelsen følgelig den handling, ved hvilken en person i behørig form og efter de foreskrevne regler tilkendegiver at ville angive en vare til en bestemt toldprocedure. Som følge heraf udgør angivelsen, der efter sin art er en ensidig handling, ikke en »afgørelse« som omhandlet i toldkodeksens artikel 4, nr. 5).

36 Hvad angår toldangivelser, der udfærdiges skriftligt, giver toldkodeksens artikel 68 toldmyndighederne beføjelse til at verificere de oplysninger, som fremlægges af klarereren.

37 Med henblik på at opnå det mål, som udtrykkes i sjette betragtning til toldkodeksen, om at begrænse toldformaliteter og toldkontrol mest muligt, pålægger toldkodeksen ikke toldmyndighederne at gennemføre verifikationer systematisk. Det fremgår således af toldkodeksens artikel 71, stk. 2, at såfremt der ikke er foretaget verifikation af toldangivelsen, tjener oplysningerne på angivelsen som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, varerne henføres under.

38 Det ovenfor beskrevne system, der ikke fastsætter en systematisk verifikation af toldangivelser, forudsætter, at klarereren fremlægger korrekte og fuldstændige oplysninger for toldmyndighederne. Gennemførelsesforordningens artikel 199, stk. 1, første led, bestemmer nemlig, at den omstændighed, at der til et toldsted indgives en angivelse, som er underskrevet af klarereren eller hans repræsentant, indebærer en forpligtelse i henhold til gældende bestemmelser med hensyn til rigtigheden af oplysningerne i angivelsen.

39 I denne forbindelse skal det fremhæves, som generaladvokaten har anført i punkt 29 i forslaget til afgørelse og modsat den opfattelse, som DP grup har anført for den forelæggende ret, at toldmyndighederne ved antagelsen af en toldangivelse, der er underskrevet af klarereren eller hans repræsentant, i henhold til toldkodeksens artikel 63 er forpligtet til alene at gennemføre en kontrol af, at toldangivelsen opfylder betingelserne i kodeksens artikel 62. Heraf følger, at disse myndigheder ved antagelsen af en toldangivelse ikke forholder sig til rigtigheden af de oplysninger, som klarereren fremlægger, idet denne bærer ansvaret herfor. Det kan nemlig afledes af ordlyden af kodeksens artikel 68, at antagelsen af angivelsen ikke fratager de nævnte myndigheder muligheden for efterfølgende at verificere rigtigheden af disse oplysninger, i givet fald endog efter frigivelsen af varerne.

40 Den forpligtelse til at fremlægge korrekte oplysninger, der påhviler klarereren, omfatter ligeledes fastlæggelsen af den korrekte underposition ved tariferingen af varen (jf. analogt dom af 23.5.1989, sag 378/87, Top Hit Holzvertrieb mod Kommissionen, Sml. s. 1359, præmis 26), da den nævnte klarerer i tilfælde af tvivl forudgående kan anmode toldmyndighederne om bindende tariferingsoplysninger i medfør af toldkodeksens artikel 12.

41 Den ovennævnte forpligtelse er som følge heraf forbundet med princippet om, at en toldangivelse ikke kan trækkes tilbage, når den først er blevet antaget, som er et princip, hvis undtagelser er afgrænset strengt af de EU-retlige bestemmelser på området.

42 Selv om toldkodeksen således ikke indeholder en mulighed for, at klarereren kan få annulleret den toldangivelse, som han har udfærdiget, giver kodeksens artikel 66, stk. 1, første afsnit, klarereren adgang til at anmode toldmyndighederne om at erklære en angivelse, som de allerede har antaget, for ugyldig, hvis han fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse, eller at varens henførsel under den toldprocedure, den er angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

43 Toldkodeksens artikel 66, stk. 2, bestemmer, at angivelsen ikke kan erklæres ugyldig efter frigivelsen, bortset fra i visse tilfælde. Disse tilfælde er defineret i gennemførelsesforordningens artikel 251.

44 Det følger af ordlyden af den nævnte artikel 66, at klarereren skal rette henvendelse til toldmyndighederne og ikke domstolene, når han på eget initiativ søger at få toldangivelsen erklæret ugyldig.

45 Toldmyndighederne skal således, når deres bedømmelse er afsluttet — med forbehold af en senere retssag — enten afslå klarererens anmodning ved en begrundet afgørelse eller erklære angivelsen for ugyldig som ønsket (jf. analogt dom af 20.10.2005, sag C-468/03, Overland Footwear, Sml. I, s. 8937, præmis 50).

46 Hvad angår den omstændighed, at formålet med det søgsmål, som DP grup har anlagt ved den forelæggende ret, ifølge denne instans er at undgå, at dette selskab pålægges eventuelle sanktioner på grund af en tilsidesættelse vedrørende en urigtig tarifering af den indførte vare i forbindelse med udfærdigelsen af den i hovedsagen omhandlede toldangivelse, er det tilstrækkeligt at bemærke, at det fremgår af toldkodeksens artikel 66, stk. 3, at den omstændighed, at en angivelse er ugyldig, ikke berører anvendelsen af gældende straffebestemmelser.

47 Hvad endvidere angår de instrukser, som den forelæggende ret har modtaget fra Varhoven administrativen sad, bemærkes, at Domstolen har fastslået, at EU-retten er til hinder for, at en national ret, som skal træffe afgørelse i en sag, efter at en højere retsinstans har hjemvist denne til retten efter appel i henhold til national procesret, er bundet af den højere rets retlige vurderinger, hvis den — i betragtning af den fortolkning, den har anmodet Domstolen om — er af den opfattelse, at de nævnte vurderinger ikke er i overensstemmelse med EU-retten (dom af 5.10.2010, sag C-173/09, Elchinov, Sml. I, s. 8889, præmis 32).

48 Henset til det ovenstående, skal de forelagte spørgsmål besvares med, at de EU-retlige bestemmelser på toldområdet skal fortolkes således, at en klarerer ikke for en domstol kan nedlægge påstand om annullation af en toldangivelse, som han har udfærdiget, når denne angivelse er blevet antaget af toldmyndighederne. Derimod kan klarereren under de i toldkodeksens artikel 66 fastsatte betingelser anmode disse myndigheder om at erklære denne angivelse ugyldig, også efter at de har frigivet varen. Toldmyndighederne skal, når deres bedømmelse er afsluttet — med forbehold af en senere retssag — enten afslå klarererens anmodning ved en begrundet afgørelse eller erklære angivelsen for ugyldig som ønsket.

Sagens omkostninger

49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

De EU-retlige bestemmelser på toldområdet skal fortolkes således, at en klarerer ikke for en domstol kan nedlægge påstand om annullation af en toldangivelse, som han har udfærdiget, når denne angivelse er blevet antaget af toldmyndighederne. Derimod kan klarereren under de i artikel 66 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, fastsatte betingelser anmode disse myndigheder om at erklære denne angivelse ugyldig, også efter at de har frigivet varen. Toldmyndighederne skal, når deres bedømmelse er afsluttet — med forbehold af en senere retssag — enten afslå klarererens anmodning ved en begrundet afgørelse eller erklære angivelsen for ugyldig som ønsket.

Underskrifter